

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Вівторок, 3 лютого 1987 року

№ 15 (3834).

Ціна 2 коп.

Всесоюзна конференція жінок

Партія розраховує на підтримку жінок — ці слова високого довіря, які прозвучали з трибуни XXVII з'їзду КПРС, ґрунтуються на соціальній активності радянських жінок. Сьогодні, коли йде перебудова в усіх сферах життя суспільства, країна особливо потребує того, щоб жінки ще активніше залучились до управління економікою і культурою.

Допомогти партії привести в дію величезний духовний і трудовий потенціал багатомільйонного заgonу славних дочок Батьківщини покликана єдина система Рад жінок, створювана відповідно до рішень партійного з'їзду. Завдання жіночих Рад на сучасному етапі обговорили делегати Всесоюзної конференції жінок. Вона відбулась 30 січня в Москві, у Великому Кремльському палаці.

Оплесками зустріли учасники конференції товаришів Горбачова М. С., Громика А. А., Рижкова М. І., Яковлева О. М., Бірюкова О. П., Разумовського Г. П.

Присутні оплесками зустріли привітання Центрального Комітету КПРС учасницями Всесоюзної конференції жінок, яке оголосив секретар ЦК КПРС Г. П. Разумовський.

З доповіддю про зав-

дання Рад жінок у світі рішень XXVII з'їзду КПРС виступила голова Комітету радянських жінок В. В. Терешкова. Жінки становлять 53 проценти населення країни, половину всіх працюючих у народному господарстві, 60 процентів спеціалістів з вищою і середньою освітою, повідомила вона. Час закликати осмислити надзвичайно важливе питання — місце жінки в прискоренні соціально-економічного розвитку країни, в процесі перебудови, яка має справді революційний характер.

Пленум ЦК КПРС, який щойно завершився, з новою силою підкреслює, що кінцева мета перебудови — це глибоке оновлення всіх сторін життя країни, найповніше розкриття гуманістичного характеру нашого ладу в усіх його вирішальних аспектах — економічному, соціально-політичному і моральному. Жіночі Ради покликані визначити місце нашої сучасності в спільних справах, у перебудові, привести в дію її величезний соціальний, трудовий і духовний потенціал.

Характеризуючи завдання і цілі жіночих Рад, промовець відзначила, що від їх наполегливості, вимогливості, турбот залежить ефективно вирішення про-

блем, зв'язаних з поліпшенням умов праці і побуту жінок, підвищенням їх професійної майстерності, охорони материнства і дитинства. Особливо вказувалося на необхідність взаємодії жіночих Рад з радянськими і державними органами, профспілковими, комсомольськими та іншими громадськими організаціями, політерганми, Збройних Сил СРСР. Чим ширші, чим різноманітніші форми їх роботи, підкреслювалось у доповіді, тим повніше враховуються реальні інтереси трудівниць, тим ширше залучаються вони до процесу самоврядування.

Обговорюючи конкретні плани діяльності жіночих Рад, промовці на конференції підкреслювали, що вирішення всіх соціальних питань нерозривно зв'язано з активною боротьбою за мир, припиненням гонки озброєнь, з гарантуванням надійної безпеки всіх народів.

У прийнятій резолюції відзначається, що жінки, які постійно відчували батьківське піклування партії, всім серцем підтримують її курс на прискорення соціально-економічного розвитку країни, прагнуть внести вагомий вклад у виконання рішень XXVII з'їзду КПРС.

Одностайно було затверджено положення про Ради жінок і положення про Комітет радянських жінок.

Відбулись вибори нового складу Комітету радянських жінок.

(ТАРС).

Наталія ТИМОФІЄВА, яку ви бачите на цьому знімку, тільки розпочинає свою трудову біографію. Розпочинає на високій ноті: торік молоду доярку МТФ № 3 колгоспу «Україна» Онуфріївського району було визнано переможцем соціалістичного змагання. І хоч до рекордних надобів дівчині ще далеко, ніхто з її колег не сумнівається: Наталія сягне вершин професійної майстерності, обов'язково вийде на рубежі, які вже стали звичними для її матері, доярки цієї ж ферми Ганни Петрівни. Фото В. МИЛОСТЮКА.

ЗАЛІЗНИЧНИЙ ТРАНСПОРТ

ЩЕ МАЄ, мабуть, сьогодні людини, яка б не знала про складності у роботі залізничного транспорту цього горючого зими. Зрештою, не його одного, а й більшість суміжних служб та підрозділів.

Коли я приїхав до Знамен'я, спочатку мав задум піти традиційним шляхом — дізнатися, як у цих умовах працюють служби допоміжні. Ті ж вагонники, диспетчерська служба станції тощо. Але пригадав розмову про постійні проблеми у стосунках між ними всіма разом узятими й експлуатаційниками. Тому цей випадок і міг би стати приводом для серйозної розмови у нових або, як їх охоче називають, екстремальних умовах.

Трохи порушуючи хронологію не на шкоду справі, приведу розмову, яка відбулась з двома молодими машиністами електроавтомобілів — Віктором Степаненком і Анатолієм Яровим. Хлопцям не забаром треба було в рейс, тож думки, як кажуть, були саме по ділу. Звичайно, перше питання — про навантаження. Чи відчутне воно як таке в зимових умовах їм, експлуатаційникам? — Звичайно, — першим відгукнувся Віктор. — Одне, що й хуртовини трапляються. Це відчутно позначається на безпеці руху — у такі моменти стаєш буквально одним жмутом.

Давай

ком нервів, щоб і графік витримати, але й інші показники були в нормі, а то й кращими. — А мені є що додати, бо можу судити по тих, інших машинах, що як помічник машиніста — це вже Анатолій. — Три роки, як їздив із Михайлом Івановичем Полтавцем, не пройшли даремно. Одне, що вивчив профілі колій непогано, а ще ж набрався навичок практичних на реальних ситуаціях, в дорозі... Ось і взимку теж — у цю пору на перший план виходить контроль за системами й вузлами електроавтомобілів, на якому ти виходиш у рейс. Одне, що дорожку знаєш і тому несподіванок з цього боку практично немає. Але ж ніколи наперед не знаєш, якою буде ситуація на цій загальному знайомій дорозі. Не лише через те, що

десь там не встигли розгребти, як слід, колію і ти мусиш просто стояти. Ми боремося за економію того ж дизельного пального і електроенергії не з розбавкою на місяці — оце сприятливі для заощаджень, а ці — ні. Тут маю на увазі інше — якусь ніби упередженість до машиністів з боку диспетчерських

дружити,

служб станцій, які ми наємо.

— Так, якщо це про складності цього періоду, та й не лише зими, — продовжив Віктор Степаненко. — Річ у тому, що я і ще один мій товариш — Сашко Беркуша — стали машиністами неповних три місяці тому. Я зі своїми колегами мусили спокійно миритися з тим, що існують престижні рейси, де, у першу чергу, як наслідок — непоганий зарібок. Як у кінофільмі оце показують, «Плати за проїзд» називається. — досвідченіші завжди навіть у найскрутнішій обстановці зможуть і план виконати, і понад план — «живу» копійчку завжди

мати. Донедавна таким рогом достатку вважалися рейси на великовагових складах, точніше на складах загальною вагою у п'ять тисяч тонн: досвід, як сказано, грамотному залізничному машиністові не позичати, не без того й, щоб і йому йшли назустріч — «Семеновичу дати треба, він не підведе депол». А тепер такі ж великоваговіки довіряють нам, молодим. Це, ясно, перш за все відповідальність і загострене

диспетчер!

почуття справедливості. Але б його — та до всіх! Не ділі інше. Керуючись бозна-якими вже там симпатіями чи чим іншим, то один, то інший диспетчер, дивись, та й пропустить поперед тебе на колію один, а то й два состави. Перед цим же твоєму було заплановано «червоні». Або що ще поширеніше, — не спішить «робити «зелені» чи міняти жовте світло на янське наступне. Ти мусиш сповільнювати, пригальмовувати іноді в таких

місцях, що потім свого шеститисячника без сторонньої допомоги навряд чи й розгониш. А це ж втрати — часу, електроенергії. Про нервову напругу я не кажу.

Віктор Степаненко гордо сказав на останку: «Ми ж до кінця цього року вирішили зекономити п'ять тисяч кіловат-годин електроенергії, та й вантажів плануємо перевезти на 10 тисяч тонн більше запланованого... От якби все залежало від нас!».

Розмовляли ми після того як із червоного кутка локомотивного депо хутко розходилися молоді й старші залізничники. Того дня як і щочетверга, тут проходила оперативна виробнича летучка. Другим питанням її порядку денного цього разу йшло затвердження колективного договору між адміністрацією та локомотивними бригадами на наступний період, а спершу начальник депо поінформував про дотримання техніки безпеки — власне, оцінював роботу локомотивників за прямими критеріями. Понуро сприймали присутні в залі машиністи — інструктори помічники машиністів запрошені представни-

ки деповських служб сухі цифри випадків різного виду браку, порушень трудової дисципліни. Порушники тут же перед усіма пояснювали, як могли статися вказані відхилення, тут же усім присутнім повідомлялося, яку міру покарання понесе той чи інший винуватець. Але наперед мусили виходити і давати пояснення також і ветерани — реакція вже не була аналогічною. Відчувалося, що більшість із присутніх сама не застрахована від подібних випадків. Мова тут заходила про випадки розривів, перекидання, затримок у дорозі тощо.

Звичайно, під це все легко було б підвести пункти підзабутих технологічних правил прийомів експлуатації, мало практиковані інструкції... Але червоною ниткою проходила інше: потреба у взаємовиручці, спроби перетворитися у ту взаємовиручку на ділі, якщо... Якщо більше персональної відповідальності, самодисципліни, повної відданості роботі. І — тісніших ділових контактів між взаємопов'язаними службами.

І. КУЦЕНКО.

м. Знамен'я.

ОСТАННІ ВИСНОВКИ ВІД ПЕРШОГО ВРАЖЕННЯ

ДВІТРОГА року тому, на початку дев'ятого класу, я та мої товариші дізналися, що в Кіровоградському міжшкільному навчально-виробничому комбінаті (НВК) будемо оволодівати спеціальністю контролера ВТК. Це повідомлення спочатку мене порадувало. Навчалися в НВК та на виробничому об'єднанні «Друкмаш» у складі групи КС-85 — двоє рази на тиждень.

І ось через тиждень ми вже на заводі. Пройшовши через інструктажі з техніки безпеки, опинилися у бюро технічного контролю різних цехів. Я потрапив у цех збирання електродагунів. Подумав: «Зараз почнеться робота». Але вже через п'ять хвилин припустив, що глибоко помилюся. «Сядь, посидь», — запросили мене мої наставники-контролери. Посидівши без діла хвилин сорок, я натякнув, що сидіти вже набридло. «Набридло сидіти — піди погуляй за заводом», — відповіли мені ті ж наставники. І я пішов — мені більше нічого не залишалося робити. А в кінці зміни одержав п'ятірку за «роботу».

Спочатку здалося, що все це — якась прикра випадковість. Але коли точнісінько така історія стала повторюватися щотижня, то я зрозумів — через небажання тих, хто повинен вчити працювати, тут неможливо працювати по-іншо-

му: кожного разу або «Посидь», або «Погуляй».

І якщо спочатку було бажання працювати, то потім, що цілком закономірно, у наших сумках стали з'являтися книги Дюма та Сервантеса, олівці та шкільні підручники — треба було хоч якось «вбивати» час і, як не прикро, час робочий, а не вільний.

У другій чверті почалися заняття в комбінаті. Пишучи детальні конспекти, ми поступово почали розуміти, що на виробництві контролер повинен знати все і навіть те, чого він знати не може. Наші зошити від занять та заняття все більше нагадували маленькі технічні енциклопедії.

Після занять в НВК — знову завод. Правда, тепер з чотирьох годин, відведених нам, одну годину ми навчалися у кабінетах технічного навчання заводу. І три години знову зовсім нічого не робили, отримуючи оцінки. З побаченого зробили приблизно такі висновки:

1. Якщо я піду працювати контролером, то ось що на мене чекає...
 2. Контролер — це людина, яку на заводі більше всіх умовляють, і якщо дуже добре попросять, то вона поставить печатку «ВТК» на чому завгодно...
 3. Вони майже нічого не роблять, і їм майже нічого не платять...
- В цих висновках було ще й четверте,

й п'яте, й соте. І все — не на користь привабливості професії контролера.

Потім була літня виробнича практика. Що робили під час практики майбутні контролери? Може, працювали за спеціальністю? Може, хтось і працював, а я і ще троє моїх «колег» полірували наждаком браковані корпуси друкарських машин. Безумовно, робота наша була потрібна заводу, і ми це розуміли. Але ми не розуміли, навіщо на другий же день роботи нас перевели з дільниці товарів ширяжиту на дільницю лакофарби. Невже не знали майстри, що переводити практикантів з одного місця на друге без спеціального дозволу категорично забороняється, неважко начальник дільниці лакофарби цеху № 11 т. Бойко не розумів, що робота в умовах його виробництва небезпечна для здоров'я неповнолітніх.

Але так і пройшла перша частина літньої практики. Друга ж була проведена у дворі заводу на лавочці — для нас не було роботи, та й діла до нас нікому не було.

В останній же раз ми переконалися у цьому, коли прийшли отримувати зарплату. З тридцяти обіцяних на початку практики карбованців у середньому ми отримали по чотири-п'ять, а хто й зовсім не отримав. А майстер тільки розвів руками...

Зараз я у десятому, але справи нашого навчання на НВК зовсім не поліпшувалися — практиканти представлені на заводі тільки самим собою.

Ще задовго до закінчення школи людина повинна бути готова до трудової діяльності. Це — обов'язок не лише тих, хто навчається, а й тих, хто навчає. Але, на жаль, кожен ставиться до своїх обов'язків по-різному.

Я добре пам'ятаю, що уроків праці в молодших класах ми чекали з нетерпінням. Ще б пак — вирізує, плеті, ліпи собі на вітку — тебе похвалять, ще й «п'ятірочку» поставлять! Уроки праці були схожі на уроки відпочинку, і ми поступово звикли до цього.

Потім починається робота у шкільних майстернях. Тут вже все було майже по-справжньому — і інструмент, і спеодя, і креслення. Але й робота була тут майже справжня, тому, що без результату — в справжніх лещатах гнеть справжні цвяки і зіймає справжню стружку, розпилюючи справжні іржаві труби. Якщо раптом виходить щось цкаве, то тобі — все ту ж саму «п'ятірочку». Але знову ніякої користі...

Пройшовши роботу в майстернях і, розуміючи, що праця в школі — тільки для оцінки в щоденнику, ми приходимо в навчально-виробничий комбінат, думаючи, що тут все інакше. А тут все те ж саме...

М. МАЄВСЬКИЙ,
учень 10-го класу Кіровоградської
СШ № 6.

Московський радіоінженер Олександр Тинт — один з кращих спортсменів оборонного товариства. Він вісім разів виграв чемпіонати СРСР з багатоборства радістів, був неодноразовим призером міжнародних турнірів. Йому присвоєно звання майстра спорту міжнародного класу. Разом з колегами — любителями радіоспорту, він часто проводить вільний час на колективній радіостанції Московського міського радіоклубу ДОСААФ. На знімку: Олександр Тинт з молодими спортсменами Московського міського клубу ДОСААФ.

Фотокроніка ТАРС.

ЧИТАЧІ ПРОДОВЖУЮТЬ РОЗМОВУ

ЩЕ РАЗ ПРО «ДРАНТЯ»...

Розмову розпочали, підтримали і продовжили читачі. Спочатку прийшов лист від жителя міста Помічної, який ми надрукували у газеті за 13 грудня 1986 року під заголовком «Чим платите за дрантя із клеймом». Потім надійшли відгуки. Деякі з них ми помістили у газеті за 10 січня. І ось ще кілька листів. Авторка одного з них, жителька міста Кіровограда не називає свого прізвища, але просить об'єктивно надрукувати її листа, оскільки, як пише вона, питання лишається відкритим.

«Я перш за все хочу звернутися до того чоловіка, який розпочав розмову. Він запитує: «Чому ж нічні комсомольці авантують можливим платити не малі (правда, здебільшого випрошені у батьків) гроші за заручинне дрантя — неважливо яке, аби з написом — «мейд ін...». Сь я і хочу відповісти, чому саме.

Восени мама купила мені зимові чобітки вітчизняного виробництва. За два місяці вони тричі побували в ремонті (підбори відклеюються, нитки тріскаються). Відчуваю, що до цих зимі їх доведеться ще ремонтувати. У старшої сестри імпортні чобітки, які вона носить п'ять років і в ремонті вони побували двічі. Отож тепер я запитую, що ж для людини вигідніше: переплатити 20—30 карбованців, та носити рік 5 років, чи купити щоразу нову? І що ж, по суті, треба називати «дрантями»?

У магазинах важко підібрати щось модне для молоді. Замовляємо в ательє. Але від того, як там пошиться, тільки настрій псується. Навіть звичайну подвійну строчку, яка є модним елементом в молодіжному одязі, не можуть зробити рівною...

Отакі листи. Не будемо звинувачувати авторку в тому, що вона вважає, ніби головне — це мати гарний одяг. Кожна сучасна людина прагне мати модні і добротні речі. Нічого дивного, адже доброту наш зростає, потреби також. Це вже не нове. Але й не нове те, що із задоволенням цих потреб вітчизняна промисловість ще тупіє на місці. Але ж «індустриальне ательє» мод? Вони повинні втілювати в життя сміливі задуми молодіжної моди.

Як бачите, розмова набула вже дещо іншого плану. За відповіддю йдемо в будинок побуту «інгул». Тут, в поштовому цеху, у бригаді закрійниці Т. І. Сухляевої працює переважно молодь. Тому змінний майстер Т. Федоренко й порадила запропонувати тут для обговорення лист нашої авторки, та й інші.

Очікувалось, що дівчата з бригади зараз почнуть звинувачувати авторку, а в її особі і всіх замовників у необ'єктивності, прискіпливості. Нічого подібного. Щоправда, прозвучала одна фраза, що замовники часом самі ж пропонують нецікаві фасони, за які і братися не хочеться. Та вся подальша розмова заперечила її. Як же можна шити модельні речі із складними елементами, коли техніки немає відповідної пристроїв до неї. Що ж говорити про подвійні строчки, коли, виявляється, в ательє першого класу звичайну петельку не можна як слід зшити. А цікаві гаджети, різні пряжки? Де там. Але якщо треба пошити річ особисто для себе? Ну, це вже інша справа. То в позаробочий час, тебе не підганяє план, тому й стараєшся, бо самому одягати. Одним словом, уміняєшся. А чому ж не постаратися і для замовників? Г-м.

Можна, але при умові, що нова техніка, менший план і щоб заробітна плата при цьому не постраждала, а навпаки, залежала від складності замовлення. Що ж, розмова вийшла відкритою. Але, що ж відповісти авторці? По-перше, не завадило б पनि, що самі навчались шити, щоб бути собі законодавцем моди. По-друге, радимо прочитати статтю Л. Великанова в «Літературній газеті» за 14 січня 1987 року. Яна називається «Від пензлики — до реклами». Там яраж йдеться про якість зарубіжних товарів і про те, що вона теж не така ж висока, як і ціни на них.

А по-третє, нині питання підвищення якості продукції лишається головним в усіх галузях виробництва. І, як завершує свою статтю Л. Великанов, одного нам не можна робити — залишати все як є.

З. КУЦЕНКО.

РЕПОРТЕР

Лижню!

Так на зимовій трасі спритніші лижники гукують у спину вайлуватішим, вимагаючи поступитися. От і знову, як вкотре, традиційним маршрутом — від Знам'янського СПТУ-3 до прокладеною цієї зими лісовою лижнею у напрямку села Гостинного — розпочали свої старты любителі лиж підприємств та установ міста.

Дванадцять колективів взяли участь у змаганнях, серед яких — дистанція цивільних споруд залізничного вузла Знам'янка, локомотивного депо, СПТУ-3, залізничної лікарні та інші. П'ять кілометрів для чоловіків і три для жінок — такою була норма, яку треба було виконати.

Найкращі результати показали збірні команди

любителів зимових видів спорту з локомотивного депо (інструктор В. О. Лень) та СПТУ-12 (інструктор А. О. Третьяков). Ці команди посіли відповідно, перше і друге місця.

В особистому заліку перше місце серед чоловіків виборов випускник Знам'янської восьмилітньої школи № 7 Олег Гетьманець, а серед жінок перемогла Галина Плющ, із локомотивного депо.

Я. ШКОДА.
Знам'янський район.

За «театральним принципом»

В кінотеатрі «Комсомолец» відбулася конференція «Кінотеатр і глядач». Яким має бути кінотеатр майбутнього? Які кінотехніки ми побачимо найближчим часом на екранах області? Що робиться для поліпшення кінотеатру, поживлення пересічної роботи, поліпшення реклами?

На ці та інші запитання глядачів відповіли працівники обласного управління кінорежисури.

Деяка частина фільмів, розрахована на відповідну аудиторію, а не на широкого глядача. Не встигли знайти свого глядача фільми «Голубі гори, або неправдоподібна історія», «Перевірка на дорогах», «Чужа Біла і Рябий», тому, що швидко були зняті з прокату.

Тут потрібен інший підхід і, мабуть, не тільки тому, що йдеться про складність прийняття. Як працювати саме з цими фільмами, ми вже уявляємо хоча б за багаторічним досвідом кіровоградського кіноклубу «Екран».

У новому році у кінотеатрах міста показ таких «складних» фільмів організовується за «театральним принципом».

За цим новим принципом демонструватимуть найближчим часом кінотехніки «Лермонтов», «Борис Годунов» та інші.

І. ПІДОПРИГОРА.

ПО ПРАЦІ—ЧЕСТЬ

Кращою ткалею названо комсомолку Валентину Штиленко з Житомирського льонокомбінату. Такої честі вона удостоєна за підсумками Всесоюзного конкурсу професійної майстерності, який проходив на цьому підприємстві. Кожна з учасниць змагання обслуговувала 12 безчовникових верстатів. За умовами потрібно було не тільки бездоганно виконати робочий прийоми, а й одержати ткацьку високої якості. Переможниці вручено диплом і приз ЦК профспілки робітників текстильної і легкої промисловості.

У колективі Житомирського льонокомбінату зростає професійної майстерності молодих ткаль, придільниць приділяється багато уваги. З ініціативи комітету комсомолу тут створено школи навчання повнотворських прийомів праці.

А. ЯНУШЕВСЬКИЙ,
кор. РТАУ.

місяці на посаду вантажника, Директор ресторану В. Г. Аккерман звільнений з посади.

Директором ресторану «Київ» призначена А. І. Вишестравка. Введена посада інженера-технолога і укомплектована посада заступника директора по культурі. Роботу ресторану взято під постійний контроль з боку об'єднання громадського харчування Ленінського району.

Матеріали рейду обговорено на засіданні з директорами ресторанів і в колективі ресторану «Київ».

«Київ» М. І. Чистякову і за низьку виховну роботу з музикантами в. о. керівника ансамблю Л. І. Рудченку оголошено суворі догани.

Метрдотелю ресторану «Київ» Т. С. Єфимовій за слабкий контроль за роботою підприємства оголошено сувору догану. Наказом по об'єднанню громадського харчування Ленінського району № 6 від 6 січня 1987 року за порушення правил торгівлі, недотримання асортименту, приховування товарів бармену ресторану

биту ресторанів обласного центру за порушення правил торгівлі і низьку культуру обслуговування відвідувачів.

Як повідомив редакції начальник управління громадського харчування В. Я. Філопенко, факти, наведені в кореспонденції, мали місце.

Наказом по об'єднанню громадського харчування Ленінського району № 294 від 25 грудня 1986 року за порушення правил торгівлі, недотримання асортименту, приховування товарів бармену ресторану

«КАТАРСИС»

ПІД ГРАДУСОМ?

20 грудня минулого року у рейді під таким заголовком наша газета піддала гострій критиці ро-

«ВЕСНА» КВІТУЄ ЦІЛИЙ РІК

«Дивенить Україна піснями», — писав Гоголь. І справді, в нашому краї люблять співати всі, хлібороби на колгоспних пивах, будівельники і шахтарі... Донести велич культури народу до широких кіл трудящих — ось мета народного ансамблю пісні і танцю «Весна», який було створено у 1972 році групою ентузіастів на чолі з В. І. Гориним, колишнім вихованцем прославленого «Ятраню». За один рік існування ансамблю була створена велика програма за фольклорним матеріалом: композиція «Маре-на», гопак, кіровоградська полька і відома всім «Ой, прийшла весна», що, до речі, дала назву ансамблю. І ось перший творчий успіх у 1973 році, нагорода на обласному огляді, вперше завоювання кубок «Веселка». У 1974 році поїздка у Польську Народну Республіку стала своєрідним екзаменом на зрілість. Ансамбль і до цього багато подорожував. Аматори виїздили в концертах на підприємства, у колгоспні області. Але одна справа виступати перед своєю, хай прискіпливою публікою, інша — представляти країну за рубежом. Тим більше на такому авторитетному форумі, як фестиваль фольклорних ансамблів.

Тенно зустрічали жителі польської столиці виступ українських танцюристів. Виступ на фестивалі ансамблю відкрив композицією «Ой, прийшла весна». Гопак довелося повторювати кілька разів. Десятки тисяч глядачів зустріли бурливу овацією фольклорні композиції «Весільний понеділок», «Махонька». Особливий успіх випав на виступ солістки М. Вітковської, яка співала українську народну пісню «Вербовая дощечка». Багато спільного є в українському та польському фольклорі. І можливо, це теж окрило успіхом виступи ансамблю «Весна» у місті Зелена Гура. Фестивальна осінь у Зеленій Гурі 1974 року — це розквіт «Весни». Її зрілість. Додому самодільні артисти повернулися з дипломом лауреата фестивалю, кубком, пам'ятною медаллю. Згодом «Весна» взяла участь у всесоюзному та республіканському фестиваліх самодільної народної творчості. І тут — повний успіх, золоті медалі лауреатів.

Не можна не назвати тих, кому ансамбль завдячує своїми успіхами — його керівників і танцюристів В. І. Гориня, А. А. Версана, В. С. Коваленка, О. В. Костенка, О. І. Лозицького, В. О. Прибудковського, А. Негрієнко, З. Пискову.

У 1987 році лауреат обласної комсомольської премії імені Ю. Яновського ансамбль «Весна», який працює при Кіровоградському палаці культури імені Компашівця, буде відзначати своє п'ятнадцятиріччя.

В. КРОВА.

ВИШИВКИ НА ЩАСТЯ

Ім'я Марії Антоївни Мірошніченко добре знайоме знавцям та любителям декоративно-прикладного мистецтва. Її вишивки неодноразово експонувалися на виставках у Кіровограді і Києві, багато з них прикрашають сільський та районний музеї.

— Ще в дитинстві, було, — згадує Марія Антоївна, — мати тілки за поріг, а я вже до скрині. беру шити, голку та щось вишиваю.

Нелегко склалася доля цієї жінки. Сталося так, що з одинадцяти років вона почала працювати в полі. Багато сил роботі віддавала. Хіба що до вишивання? А так до вишивання, бо потяг до творчості не просто подолати.

Микола Тимофійович, чоловік, дивувався спочатку, прийде дружина з роботи, по господарству справиться — і за вишивку.

Щаслива людина Марія Антоївна. Погляньте на її рушники: палають прекрасними квітами. То квіти щастя, яке дарує Марія Антоївна Мірошніченко кожному з нас.

Г. ХАРИТОНОВ.

с. Липняжка,
Добровеличківський район.

ШКІЛЬНІ ЯРМАРКИ СОЛІДАРНОСТІ

відбулися в Капітанівській середній та Тишківській восьмирічній школах Новомиргородського району.

«Я голосую за мир!» — таким був девіз ярмарки капітанівських школярів,

в підготовці якої взяли участь усі — від першокласників до десятикласників. За ініціативою клубу інтернаціональної дружби «Гвоздика» (керівник — В. О. Величко) учні школи власними руками виготовили різноманітні вироби, виручка від торгу якими склала 300 карбованців. Усі гроші переказані у Фонд миру.

Тишківці виготовили політичні плакати, які відобразили девіз їхнього ярмарку — «Сонячному миру...». В приміщенні шкіль-

ного залу зібралися школярі, педагоги, батьки. Ярмарок розпочався мітингом протесту проти гонки озброєнь, а потім учні продавали свої саморобки, серед яких були вишиванки, солодощі, речі домашнього вжитку тощо. До рахунку Радянського фонду миру тишківцями було відправлено 120 карбованців.

Завершилося свято веселими піснями.

І. ЗАПЛЕТИН.

м. Новомиргород.

ФОТОКАЛЕЙДОСКОП

Близько п'яти років працювали над створенням цього робота (на знімку з газети «Асхі») вчені в науково-дослідного інституту при машинобудівному інституті «Міцубісі» (Японія). Його призначення — замінити людину в найнебезпечніших місцях роботи. Невеликий за своїми розмірами й з хорошою маневреністю, цей робот може працювати довгий час у тісному приміщенні атомного реактора і виконувати різні операції за командами людини. Він може легко долати підйоми сходів, переступати через труби та інші перешкоди, рухатися вузькими проходами. Його очі — кінокамери — фіксують для вчених необхідну відеоінформацію.

Фотохроніка ТАРС.

У семи няньок...

РЕЙД «МК»

Нинішня зима не розчарувала любителів зимових видів спорту. Вона щедро наділила їх снігом, міцним морозцем. Приємно бачити довкруг себе радісні обличчя з рожевими рум'янцем. Отже, природа сама допомогла організаторам масової спортивної роботи.

Під час рейдів по спортивних спорудах міста ми зіткнулися з численними недоліками, про які йшлося в матеріалах «По сліду зайця...» («МК» № 4, 8 січня ц. р.) та «То в жар, то в холод» («МК» № 7, 15 січня ц. р.).

Приємно відзначити, що значна частина філіалів здоров'я по-діловому поставилася до вирішення проблем. Та все ж робота по влаштуванню зимового відпочинку триває повільно, хоча почався останній місяць зими.

Новими адресами рейду стали міські парки культури та відпочинку.

Вражаючу картину побачили ми при вході до парку імені 50-річчя Жовтня. Група дітей з захоплен-

ням каталася на санчатах, з'їжджаючи з даху літнього естрадного майданчика. Ні працівники парку (директор Б. Дученко), ні їхні шефи пальце об пальце не вдарили, аби відремонтувати пошкоджений дах.

Проте, необхідно віддати належне самим малюнкам, які цей пам'ятник безгосподарності використали з користю.

Парк культури і відпочинку імені 50-річчя Жовтня на відміну від інших має численних шефів, до яких відносяться і завод радіовиробів, і виробниче об'єднання «Дружмаш», і «Гідросила», і ремонтно-механічний завод. Але, як то кажуть, — у сімох няньок дитя без догляду. А шефи, мабуть, ще довго будуть вирішувати, кому ж саме допомогти налагодити порядок у парку. І ця проблема не єдина.

Директор парку ще на початку зими запропонував керівництву заводу ра-

діовиробів (голова профкому А. Молодченко) залити порожній у цю пору року танцювальний майданчик під ковзанку. Та щось не поспішають задоводити підтримати цю пропозицію.

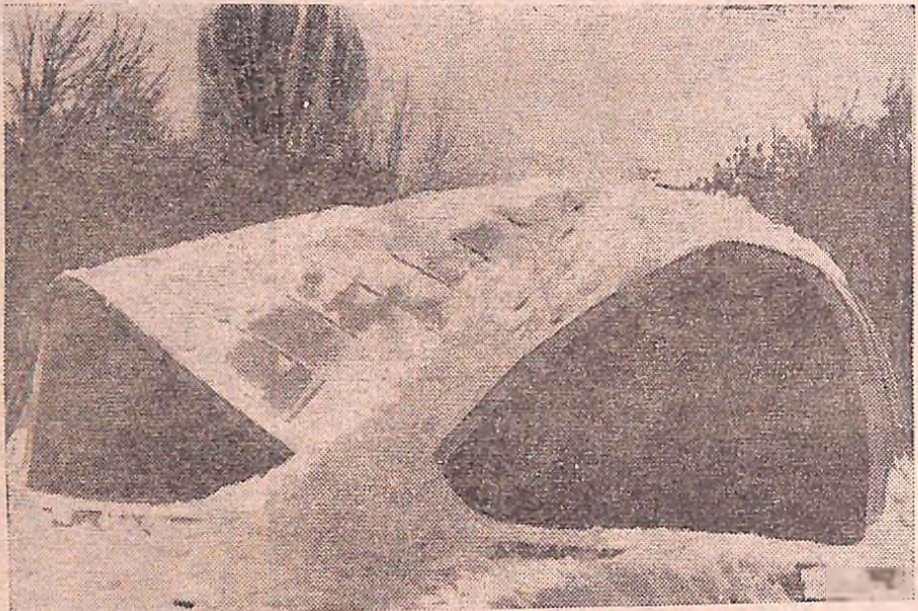
Відсутні в парку і алеї зі штучним освітленням, які можна використати під літній траси, стінки здоров'я. На кіровоградському підприємстві електричних мереж зовнішнього освітлення (директор Г. Корякін) можна почути лише набридли всім обіцянки.

Кілька років тому виробниче об'єднання «Дружмаш» побудувало тут стежку здоров'я, першу в місті. Вона радувала прихильників спорту різноманітними гімнастичними спорудами. Але ж за всім потрібен постійний догляд. Влітку стежка заросла високим бур'яном, а взимку покрилась снігом. Дійшло до того, що учні середньої школи № 19 виюпали занегадані гімнастичні перекладини й встановили їх на власній території.

В кладовці танцювального майданчика припали пилом фініські сани, які любители спорту не можуть купити для свого користування в торговельній мережі міста. Б. Дученко бідкається:

«Видати сани в парку імені 50-річчя Жовтня — це значить віддати їхній ентузіазм».

Отже, в двох центральних парках міста — біди загальні. Пункти прокату в

них каталася на санчатах, з'їжджаючи з даху літнього естрадного майданчика. Ні працівники парку (директор Б. Дученко), ні їхні шефи пальце об пальце не вдарили, аби відремонтувати пошкоджений дах.

Проте, необхідно віддати належне самим малюнкам, які цей пам'ятник безгосподарності використали з користю.

Парк культури і відпочинку імені 50-річчя Жовтня на відміну від інших має численних шефів, до яких відносяться і завод радіовиробів, і виробниче об'єднання «Дружмаш», і «Гідросила», і ремонтно-механічний завод. Але, як то кажуть, — у сімох няньок дитя без догляду. А шефи, мабуть, ще довго будуть вирішувати, кому ж саме допомогти налагодити порядок у парку. І ця проблема не єдина.

Директор парку ще на початку зими запропонував керівництву заводу ра-

діовиробів (голова профкому А. Молодченко) залити порожній у цю пору року танцювальний майданчик під ковзанку. Та щось не поспішають задоводити підтримати цю пропозицію.

Відсутні в парку і алеї зі штучним освітленням, які можна використати під літній траси, стінки здоров'я. На кіровоградському підприємстві електричних мереж зовнішнього освітлення (директор Г. Корякін) можна почути лише набридли всім обіцянки.

Кілька років тому виробниче об'єднання «Дружмаш» побудувало тут стежку здоров'я, першу в місті. Вона радувала прихильників спорту різноманітними гімнастичними спорудами. Але ж за всім потрібен постійний догляд. Влітку стежка заросла високим бур'яном, а взимку покрилась снігом. Дійшло до того, що учні середньої школи № 19 виюпали занегадані гімнастичні перекладини й встановили їх на власній території.

В кладовці танцювального майданчика припали пилом фініські сани, які любители спорту не можуть купити для свого користування в торговельній мережі міста. Б. Дученко бідкається:

«Видати сани в парку імені 50-річчя Жовтня — це значить віддати їхній ентузіазм».

Отже, в двох центральних парках міста — біди загальні. Пункти прокату в

них працюють. Але в них дуже мало інвентаря (парк імені В. І. Леніна має в розпорядженні лише 30 пар лиж, а 50-річчя Жовтня — 50). Відповідних приміщень для пунктів немає, вже не кажучи про теплі роздягальні.

Отже, рейдова бригада виставила єдину оцінку по підготовці й проведенню масового зимового оздоровчого сезону в парках культури і відпочинку міста — незадовільно. Але ця оцінка більше відноситься до самих няньок, які, мабуть, про біди свого «дитя» дізнаються лише з цього матеріалу.

Рейдова бригада: Л. ЛЕЙБЕНЗОН — робітник заводу радіовиробів, В. ПЕРЕВЕРЗЕВ — старший інструктор по спорту обласпрому, С. БОНДАРЕВ — спецкор «Молодого комунара».

На знімку: ось такий вигляд має занедбаний естрадний майданчик в парку імені 50-річчя Жовтня.

Фото В. ГРИБА.

ФЕЙЄРВЕРК ІЗ ШАЙБ «ЗІРОЧКИ»

Втомлені і щасливі поверталися з ковзанки, яка належить ЖКО виробничого об'єднання «Червоної зірки», юні хокеїсти клубу «Зірка». Вони вкотре довели свою перевагу над суперниками, виборовши приз «Золота шайба» серед спортсменів 1975—1976 років народження. Команда перемогла усіх суперників, маючи відмін-

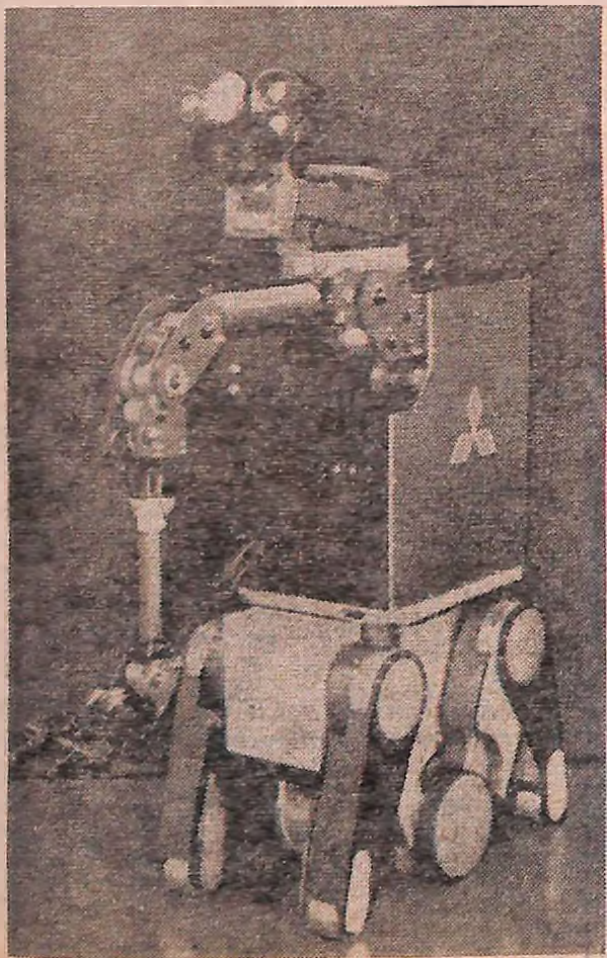
ну різницю шайб — 51—5. Юний бомбардир Анатолій Чернявський, який навчається в 4 класі середньої школи № 23, закінчує ладити чотири шайби.

Ще не встигли вшухунти пристрасі навколо турніру, а на хлопців чекають вже нові іспити. Під час шкільних весняних канікул «Зірочці» доведеться захищати честь

області на республіканських змаганнях, які відбуватимуться в Дніпропетровську на штучній ковзанці.

Минулого року на подібному турнірі кіровоградці вибороли шосте місце. Нині команда поставила мету боротися за медалі першості України.

В. БЕЗСМЕРТНИЙ.

ВІВТОРОК

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Науково-популярний фільм «Доля руди». 8.15 — Телефільм «Маленькі трагедії». 2 і 3 серії. 10.35 — Учні у Леніна. 11.05 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Твоя лєнінська бібліотека. В. І. Ленін. «Від втручання вікового укладу до творення нового». 16.45 — Виступ дитячого фольклорного ансамблю «Гусельки» м. Новгорода. 17.15 — Новини. 17.20 — Документальний телефільм. 18.10 — Грає М. Росебашвілі (гітара). 18.25 — Мультифільм. 18.35 — Слово письменника. В. Коротич. 18.50 — Університет сільськогосподарських наук. Суть, форми і шляхи підвищення дієвості колективного підприємства на сучасному етапі. Сімейний підхід у землеробстві і тваринництві. 19.35 — Новини. 19.45 — «Дзеркало сцени». Театральний огляд. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Маленькі трагедії». 3 серія. 22.50 — Сьогодні у світі. 23.05 — Концерт естради і джазової музики.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Співає О. Басалава. 10.35 — Шкільний екран. 9 клас. Основи інформатики та обчислювальної техніки. 11.05 — Доброго вам здоров'я. 11.35 — Резерв. 11.40 — Шкільний екран. 7 клас. Російська література. 12.15 — Новини. 12.30 — Зустріч з піснями. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — На допомогу школі. Поезія М. Светлова. 17.35 — Музичний фільм «Інтродукція». 17.45 — Телепост на реконструкції Харківського заводу «Серп і Молот». 18.00 — Телефільм «Море наше-паша земля». 18.30 — Інформаційний випуск. (Кіровоград). 18.45 — Наші довідки (Кіровоград). 18.50 — Телефільм «Кому в житті повезло». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Художній фільм «Головний свідок». 20.40 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — «І тільки музика». 22.50 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35, 9.35 — Фізика. 7 кл. 9.05, 13.05 — Французька мова. 10.05 — Учні СПТУ. Естетичне виховання. 10.35, 11.40 — Природознавство. 2 кл. 10.55 — Російська мова. 11.25 — «Будь здоровим, малюк». Науково-популярний фільм. 12.00 — О. С. Лисинський. «Перехід на літній час». Телевістала. 13.35 — Екран — учителю. Ботаника. 5 кл. 13.55 — Новини. 14.00 — Сторінки історії. Спідвищення Красної Пресні. 18.00 — Новини. 18.15 — «До шістнадцяти і старші». 19.00 — Музичний кіоск. 19.30 — Ритмічна гімнастика. 20.00 — Вечірна казка. 20.15 — Реклама. 20.20 — Баскетбол. Чемпіонат СРСР. Чоловіки. «Жальгіріс» — ВЕФ. 21.00 — «Час». 21.40 — «Із золотого фонду ЦТ». Народний артист СРСР М. Жаров. 22.45 — Документальний телефільм. 23.05 — Новини.

СЕРЕДА

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Е. Голт. Симфонія. 8.45 — Телефільм «Маленькі трагедії». 3 серія. 9.55 — Мультифільм. 10.25 — Творчість народів світу. Г. Тудор — виконавець румунських народних пісень. 10.55 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — «Портрет сучасника». Документальний телефільм. 16.55 — Фільм-концерт «Григівський оленя». 17.15 — Новини. 17.20 — «Слово про далекий острів». 17.55 — Фільм-концерт «Наушні дзвони». 18.35 — Зустріч у Чорнобилі. Журналістсько-журналистський у праці АЕС. 19.15 — Новини. 19.25 — Телефільм «Переступити межу». 1 серія. «Паперовий змій». 21.00 — «Час». 21.40 — Г. Свиридов. Музичні ілюстрації до повісті О. Пушкіна «Заметьте!» 22.15 — Світ і молоді. 22.50 — Сьогодні у світі. 23.05 — Музична програма за участю Л. Амарфія.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — «Темп». Телерадіопередача з проблем науково-технічного прогресу. 11.20 — Фільм. Концерт «Співає Н. Яремчук». 11.40 — Шкільний екран. 9 кл. Історія встановлення Радянської влади на Україні. 12.10 — «Вісник-ка та семеро гномів». Валет для дітей. 13.40 — Новини. 13.50 — Художній фільм «Головний свідок». 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Концерт у старовинному парку. 17.30 — «Агропром: проблеми і пошуки». Госпрозрахунок — основа колективного підприємства. 18.00 — Інформаційний випуск. (Кіровоград). 18.15 — Наші довідки (Кіровоград). 18.20 — Телефільм «Взяв би я бандуру». (Кіровоград). 18.30 — Фільм-концерт «Монолог». 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — О. Островський. «Пізня любов». Вистава. 20.50 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Продовження вистави «Пізня любов». 22.35 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Резерв». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Основи інформатики і обчислювальної техніки. 10 кл. 9.05, 13.40 — Німецька мова. 10.05 — Учні СПТУ. Етика і психологія сімейного життя. 10.35, 11.40 — Історія. 9 кл. В. І. Ленін — вождь Жовтня. 11.05 — Маминська школа. 12.10 — Телефільм «Целулоїдні хлопчики». 1 серія. 13.10 — О. Пушкін. «Пісня про лицаря Олега». 14.10 — Екран — учителю. Л. Толстой. «Після бабусі». 7 кл. 14.40 — Новини. 14.45 — Чи знаєш ти закон? Тележурнал. 18.00 — Новини. 18.15 — Шахова школа. 18.45 — Релігія і політика. Іслам у сучасному світі. 19.30 — «Співдружність». Тележурнал. 20.00 — Вечірна казка. 20.15 — За безпеку руху. 20.20 — Баскетбол. Чемпіонат СРСР. Чоловіки. ЦСКА — ВЕФ. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Целулоїдні хлопчики». 1 серія. 22.40 — Новини.

ЧЕТВЕР

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Фільм «Червоний галстук». 9.15 — Виступ народного хору Вулиці мультери «Ювілейний» Вєлгородського вітамінного комбінату. 9.25 — Телефільм «Переступити межу». 1 серія. «Паперовий змій». 10.55 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — «Заспівувач». Теленарис про фольклорний ансамбль «Піснєхори». 16.45 — Мультифільм. 17.25 — Новини. 17.30 — «До шістнадцяти і старші». 18.15 — «Алкогольний обман». Науково-популярний фільм. 18.20 — Грає А. Севилов (фортепіано). 18.45 — «Я так розумію». Тележурнал. 19.15 — Новини. 19.25 — Телефільм «Переступити межу». 2 серія. «Маєстро». 21.00 — «Час». 21.40 — Фігурне катання. Чемпіонат Європи. Парне катання. Довільна програма. 22.55 — Сьогодні у світі. 23.10 — «У північній Москві». Документальний фільм.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — О. Островський. «Пізня любов». Вистава. 12.35 — Вперед, орлята! 13.20 — Новини. 13.30 — Новини кіноекрана. 14.45 — Народні танці. 16.30 — Новини. 16.40 — Срібний дзвіночок. 17.00 — Республіканська фізико-математична школа. 17.30 — Грають юні музиканти. 18.00 — Інформаційний випуск. (Кіровоград). 18.10 — Телефільм «Принцип негуманістичності». (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Телепресклуб «Зворотний зв'язок». «Тверезість — норма життя». (Кіровоград). 20.35 — Мультифільм. «Як козел землю державою». (Кіровоград). 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Молодіжна студія «Гарт». 23.10 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35, 9.35 — Природознавство. 4 кл. 8.55 — Науково-популярний фільм «У Московському зоопарку». 9.05, 14.10 — Іспанська мова. 9.55 — Науково-популярний фільм. 10.05 — Учні СПТУ.

3 3 по 8
лютого
1987 року

П'ЯТИЦЯ

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Мультифільм. 8.25 — Світ і молоді. 9.00 — Грає В. Лобанов (фортепіано). 9.20 — Телефільм «Переступити межу». 2 серія. «Маєстро». 10.50 — Новини. 16.00 — Новини. 16.15 — Російська мова. 16.45 — Фільм «У них є Батьківщина». 18.15 — Наш сад. 18.45 — Новини. 18.50 — Мультифільм. 19.00 — «Проблеми пошуку — рішення». Назустріч XVIII з'їзду радянських профспілок. 20.30 — Концерт Деджарового ансамблю танцю. Азербайджанської РСР. 21.00 — «Час». 21.40 — Фігурне катання. Чемпіонат Європи. Чоловіки. Довільна програма. 22.45 — Сьогодні у світі. 23.00 — Фільм «Зоря і Смерть Хоакіна Мур'єти».

Історія. 10.35, 11.40 — Ф. Достоевський. «Злочин і кара». 9 кл. 11.05 — Шахова школа. 12.10 — Телефільм «Целулоїдні хлопчики». 1 і 2 серії. 14.40 — Новини. 14.45 — «Уроки історії». Тележурнал. 18.00 — Новини. 18.15 — Клуб мандрівників. 19.15 — Ритмічна гімнастика. 19.45 — Народні мелодії. 20.00 — Вечірна казка. 20.15 — Для всіх і для кожного. 20.50 — «Пам'ятник». Документальний телефільм про парковий ансамбль м. Пушкіна (Ленінград). 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Целулоїдні хлопчики». 2 серія. 22.35 — Новини.

Естонський ансамбль «Апельсини», лауреат всесоюзних і міжнародних пісенних конкурсів, неодноразовий учасник популярних телепрограм, зокрема, гумористичної «Довкола сміху», кілька років тому вже виступав у Кіровограді і запам'ятався, крім усього, своїми пародійними номерами. Задоволені глядачі й нішініми гастрольними концертами групи, які проходять на сцені обласної філармонії, аплодують високій виконавській майстерності гостей. Здається, що нерівний ансамблю Тину Ааре, наприклад, володіє чи не всіма музичними інструментами. Артисти запрошують на сцену й глядачів — грати разом із ними... Скоро групу «Апельсини» на сцені Палацу культури шахти «Світлопільська» зможуть побачити олександрійці.

Фото В. ГРИБА.

фільм. 19.00 — «Проблеми пошуку — рішення». Назустріч XVIII з'їзду радянських профспілок. 20.30 — Концерт Деджарового ансамблю танцю. Азербайджанської РСР. 21.00 — «Час». 21.40 — Фігурне катання. Чемпіонат Європи. Чоловіки. Довільна програма. 22.45 — Сьогодні у світі. 23.00 — Фільм «Зоря і Смерть Хоакіна Мур'єти».

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.20 — Документальний телефільм. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — Ранкова зарядка. 9.30 — Маминська школа. 10.00 — Фільм «Одруження». 11.35 — «Музика в театрі, кіно, на телебаченні». Композитор Андрій Петров. 13.35 — Телефільм «Целулоїдні хлопчики». 3 серія. 14.55 — Василетбол. Чемпіонат СРСР. Чоловіки. ЦСКА — «Жальгіріс». 16.40 — Мультифільм. 17.10 — Телефільм «Враго, бравушники». 17.40 — Ресетині Георгія Спіридова. 19.00 — До підсумків чемпіонату СРСР з настільного тенісу. 19.40 — «Воклиці» цити Р. Шумана. Співає О. Соловйова. 20.00 — Вечірна казка. 20.15 — Світ рослин. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Літній пригода». 1 і 2 серії. У перерві — 22.50 — Новини.

НЕДІЛЯ

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — Документальний телефільм. 8.35, 9.35 — Географія. 8 кл. 9.05, 14.25 — Англійська мова. 10.05 — Учні СПТУ. Загальна біологія. 10.35, 11.40 — Історія. 7 кл. 11.05 — АВВГДейка. 12.10 — Телефільм «Целулоїдні хлопчики». 2 і 3 серії. 14.55 — Новини. 15.00 — Ленінський план монументальної пропаганди. 18.00 — Новини. 18.20 — Із ескрипції світової музичної культури. Ф. Мендельсон-Бартольд. Концерт для скрипки, фортепіано і оркестру. 19.00 — Сільська година. 20.00 — Вечірна казка. 20.15 — Хокей з м'ячем. Чемпіонат світу. Збірна Швеції — збірна СРСР. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Целулоїдні хлопчики». 3 серія. 23.00 — Новини.

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Документальний телефільм. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.15 — Тираж «Спортлото». 9.30 — «Будильник». 10.30 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — Ранкова зарядка. 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — Музичний кіоск. 13.00 — Сільська година. 14.00 — «Здоров'я». 14.45 — Фігурне катання. Чемпіонат Європи. Жінки. Довільна програма. 15.40 — «Нам дім». Тележурнал. 16.25 — Фільм «Чапаяв». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — «І жартома, і всерйоз». Сатирична передача. 19.15 — Фігурне катання. Чемпіонат Європи. Парне катання. Довільна програма. 21.00 — «Час». 21.40 — Грай, гармонь. 23.30 — Новини.

СУБОТА

▲ ЦТ (I програма)

7.00 — Ранкова зарядка. Мультифільм. Музика. 7.30 — «Час». 8.05 — Грає А. Килзев (віолончель). 8.30 — Науково-популярний фільм «Молодіжний проєкт машини». 9.00 — «Чого і чому». Передача для дітей. 9.30 — «Пошук». Про історію перших радянських літаків. 9.50 — Концерт духової музики. 10.35 — Розповіді про художників. «Вітберг у Ватці». 11.00 — Ватківський день — суббота. 12.30 — Творчість юних. 13.00 — Для всіх і для кожного. 13.30 — Опера М. Римського-Корсакова «Золотий півнік». Вистава Ерванського театру опери та балету ім. А. Спендіарова. У перерві — 14.30 — Новини. 18.15 — «Співдружність». Тележурнал. 18.45 — Очевидне — неймовірне. 17.45 — До ювілею Великого Жовтня. «Історія немеркнучої радки». Фільм «Москва — Генуя». 19.35 — Новини. 19.45 — Фігурне катання. Чемпіонат Європи. Довільний танець. 21.00 — «Час». 21.40 — У суботу ввечері. Концерт на честь артиста. Фрагменти ювілейного вечора народного артиста СРСР А. Райкіна в Державному театрі естради. 23.25 — Новини. 23.30 — Боротьба плівна. Міжнародна зустріч. Збірна СРСР — збірна США.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.15 — Ритмічна гімнастика. 10.45 — Художній фільм «Челюскінці». 2 серія. 11.50 — Ранковий концерт. 12.15 — Новини. 12.25 — Катрусики-нозани. 13.25 — На прохання глядачів. Художній фільм «Шельменко-денщик». 14.55 — Село і люди. 15.25 — «Імпровізація». Естрадна програма. 16.00 — Слава солдатська. 17.00 — «Дипосвіт». 17.45 — «Солнечні кларнети». Самодіяльні художні колективи Харківської області. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — До 70-річчя Великого Жовтня. Прем'єра телефільму «Це моя пісня». (Студія «Укртелефільм»). 19.50 — Світ кінодраматисти. 20.50 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Художній фільм «Людина-амфібія». 23.15 — Актуальна камера. Вечірній випуск.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.20 — Телефільм «І краплі роси на світанку». 9.30 — Л. Бетховен. Симфонія № 2. 10.20 — Програма Киргизького телебачення. 11.10 — Російська мова. 11.40 — Людмила Земля. Всесвіт. 12.30 — Мультифільм. 13.00 — Телефільм «Про когорта...». 14.10 — Ч. Діккенс. «Пікопівський клуб». Вистава Ленінградського Великого драматичного театру ім. М. Горького. 16.40 — Хокей з м'ячем. Чемпіонат світу. Матч за 3-є місце. 17.25 — Із ескрипції світової музичної культури. С. Рахманінов. Репертуар на тему Н. Паганіні для фортепіано з оркестром. 18.00 — Хокей з м'ячем. Чемпіонат світу. Фінал. 18.45 — «Автограф». Літературна вікторина для старшокласників. 20.00 — Вечірна казка. 20.15 — Світ і молоді. 20.50 — Грає Е. Москвітін (арфа). 21.00 — «Час». 21.40 — Фільм «Ты мой восторг, мое мученье...».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС.
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-63; відділу робітничої молоді та внутрішньокілового життя, сільської молоді — 2-53-94; редакції, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

БК 02038.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61103.

Зам. № 57.

Тираж 63 800.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кировоград, вул. Гінки, 2.